

מעון כרמליה בחיפה ידוע כמקום בו נוהגים תושבי עיר הכרמל להקים את חופי תיהם. ביום החמישי לפני שבועיים היה האולם הראשי גדוש קהל, כרגיל. אך ה' עוברים והשבים לא יכלו לנחש כי החתונה המתקיימת בו היא של העולם הזה וחלק מקוראיו — המשכילים הערביים.

באולם ישבו 70 צעירים ערביים (כמחציתם צעירות), שבאו לפי הזמנת משרד-ה' חינוך והתרבות ומינהל-ההסברה, כדי להש' תתף בקורס העשירי של המינהל. על ה' פרק: העתונות ו' המשרט הדמוקראטי. המרצה היה איש מכובד: יושב-ראש אגודת העתונאים, מיכאל אסף, איש מערכת דבר וחקי' קת אליאמר, שבו' עון ההסתדרות בש' פה הערבית. אולם אם קיוחה הקהל כי יושב ראש העתו' נאים יקום חוצץ ל' הגנת חופש העתונות בארץ, טעה. כפי אסף היתה דחקה תלונה הפוכה: שיש בארץ עתונות „בלתי-אחראית“, הנהגית מחופש רב מדי. ולדוגמה: העולם הזה, אל-ארד, קל העט ואל-אחראית.

אסף

קרא אסף בזעם: „אם אין השלטונות נוקטים בפעולות ההכרחיות נגד עתוננים אלה, זה רק מחשש התנגדות דעת-הקהל בארץ!“ המשכילים הערביים היו די מופתעים לשמוע כי ראש עתונאי ישראלי מתלונן על דעת-הקהל, שאינה גותנת לשלטונות להרוס את חופש העתונות. כשהוכרו על הפסקה, ניגש עטאללה מנצור, לשעבר כתב העולם הזה ובעת כתב הארץ לעניני מיעוטים, אל המרצה ושאל בתמימות אם יש לדעתו לסגור עתוננים בלתי-אחראיים.

תחילה ניסה אסף להתחמק ולדחות את מועד מתן התשובה. אך כשמנצור ביקש תשובה מיידית, כדי שיוכל לשלוח את ה' דיעה מיד לעתונו, גרתע אסף. „הצעדים ההכרחיים אין פירושם סגירה דחקה“, הס' ביר. הוא לא פרט מהם הצעדים האחרים שבהם יכולים השלטונות לחסל עתוננים. אולם בינתיים התאוששו גם שאר הנז' כחים. כמעט כולם קוראים מושבעים של העולם הזה. בזו אחר זו נשאלו שאלות על היחס להעולם הזה. כתגבורת הוזעקו מאר' גני הקורס את שמואל שלמון, מנהל המחלקה הערבית במשרד-החינוך. הוא התנדב להסביר. ראשית כל, אמר שלמון, בכלל לא נכון כי אסף דרש לסגור את העולם הזה. אולם: „אוי ואבוי לתלמידיו של אותו מורה ה' שואב את חינוכו מהעולם הזה... עתון זול... לא קראתי בו מימים!“

כאן קפץ עטאללה מנצור שוב ממקומו. „הרשה לי להעיר, אדוני, שאינך אומר אמת. אתה בעצמך גילית לי בשעתו שקראת מאמר מסוים בהעולם הזה על מורה עבריה בכפר ערבי, ושיבחת את המאמר באזני!“ המורים צחקו. שלמון הסמיק וחיפש הס' בר. „קראתי את הגליון הזה במקרה. אדם אחד נתן לי אותו!“ טען. אך בזה לא סיים את הויכוח. המשרד ראשד חוססין, עורך הירחון הספרותי אל-עג'ר, רצה לדעת אם משרד-החינוך העברי חוזר בין המורים בו אסר על קריאת עתונים מסיימים, וביניהם העולם הזה.

הוא קיבל תגבורת נשית. חגילה אבו האטום הנמרצת, מורה חיפאית ובוגרת בית-הספר הריאלי, מיהרה לשאול: „האם מותר או אסור לקרוא את העולם הזה? מנהל בית-הספר שלי אסר עלי את הדבר!“ כאן התגלה שלמון כדמוקראט מובהק, שאינו דוגל כלל וכלל ב„צעדים הכרחיים“ נוסח אסף. „משרד-החינוך ינקוט בצעדים נגד מנהל שניסה לאסור קריאת עתונים מכל סוג“, הרעים. „אבל אני נגד פורנוגראפיה!“ מיד בא מטר של שאלות: „מה זה פור' נוגראפיה?“ אולם לרוע המזל נסתבר כי מנהל החינוך הערבי לא ידע מה זה. הוסיף יוסף אבו-חמדי, כתב העולם הזה, לתיאור המאורע: „עתה מחכים המורים הערביים ל' חוזר שיסביר מה היא פורנוגראפיה.“

סיכם אבו-חמדי: מכל הויכוח אפשר היה להסיק מסקנה ברורה אחת: העולם הזה, יותר מכל עתון עברי אחר, הוא בן-בית בחוגי הנוער הערבי המשכיל בארץ. ברית' הנשואין שלהם עמו היא קאתולית. ואיש, גם לא משרד-החינוך, אינו יכול להתירה.

ל"ב' ז'י'

SP* ספציאל

נורדו לביטון אילון בע"מ

דואו
לרקודים
אקסקלוסיבי
ההרשמה: תל-אביב
רח' פינסקר 2 0-5 אחה"צ

זהר צועד בראש

SP* = Sharple's Process — תהליך הזקוק הרצוף והכפול של „לשד יצהר“

משביח את השמן, שומר על יציבותו ומבטיח שמן טהור והיגייני, המופק ללא מגע חיצוני.

„יצהר“ — היצרן בעל הידע והנסיון המקצועי המעולה ביותר — הוא המפעל היחידי בארץ המזקק את שמניו בתהליך החדיש הזה. „לשד SP — ספציאל“ הוא השמן הטוב ביותר לטיגון, לבישול, לאפיה ולסלטים.

המחיר לצרכן 68 אגורות

לשד יצהר

„העולם הזה“, שבוצעו החדשות הישראליות המערכת והמנהלה: תל-אביב, גליקסון 8, טלפון 26785, ת.ד. 136 • מען מברקי: עולמפרס • דפוס משה שהם בע"מ, ת"א • פין 6 • העורך הראשי: אורי אבנרי • המו"ל: העולם הזה בע"מ.